

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a Mgr. Martina Lachmanna ve věci

žalobkyně: Městská nemocnice následné péče, IČO: 45245843
se sídlem K Moravině 343/6, Praha 9
zastoupená JUDr. Václavem Veselým, advokátem
sídlem Gutova 3297/4, Praha 10

proti

žalovanému: Hasičský záchranný sbor hlavního města Prahy
se sídlem Sokolská 62, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí náměstka ředitele pro prevenci a civilní nouzovou připravenost Hasičského záchranného sboru hlavního města Prahy ze dne 21. 3. 2016, sp. zn. HSAA-31-4/2016 a ze dne 28. 4. 2016, sp. zn. HSAA-31-7/2016

takto:

I. Rozhodnutí ředitele pro prevenci Hasičského záchranného sboru hlavního města Prahy ze dne 21. 3. 2016, sp. zn. HSAA-31-4/2016 **se zrušuje** v rozsahu, v němž žalovaný rozhodl o námitkách žalobkyně proti bodům 2.2.13 a), 2.2.13 b), 2.3.3. b), 2.3.3 f)

a 2.3.3 g) protokolu o kontrole ze dne 3. 2. 2016, sp. zn. HSAA-31-2/2016 a věc se žalovanému v tomto rozsahu **vrací** k dalšímu řízení.

II. Rozhodnutí náměstka ředitele pro prevenci a civilní nouzovou připravenost Hasičského záchranného sboru hlavního města Prahy ze dne 28. 4. 2016, sp. zn. HSAA-31-7/2016 **se zrušuje** a věc se žalovanému **vrací** k dalšímu řízení.

III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení o žalobě ve výši **18.456 Kč** ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce JUDr. Václava Veselého, advokáta.

IV. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši **4.557 Kč** ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce JUDr. Václava Veselého, advokáta.

V. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů v řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a jeho dosavadní vývoj

1. Žalovaný provedl v sídle žalobkyně dne 22. 1. 2016 kontrolu podle zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně (dále též „*zákon o požární ochraně*“). Proti protokolu o kontrole podala žalobkyně dne 18. 2. 2016 na základě § 13 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (dále též „*kontrolní řád*“) námitky proti kontrolním zjištěním uvedeným pod body: 2.2.3, 2.2.4, 2.2.6, 2.2.7, 2.2.8, 2.2.10, 2.2.12, 2.2.13 a), 2.2.13 b), 2.3.1, 2.3.3 b), 2.3.3 f), 2.3.3 g). Tyto námitky žalobkyně byly vyřízeny přípisem ředitele odboru prevence žalovaného ze dne 21. 3. 2016, č. j. HSAA-31-4/2016, a na něj navazujícím dodatkem k protokolu o kontrole.

2. Proti dodatku k protokolu podala žalobkyně dne 6. 4. 2016 opět námitky, a to proti kontrolnímu zjištění uvedenému pod bodem 2.3.1 - Přenosné hasicí přístroje (PHP). Zároveň žalobkyně namítla nezákonnost postupu ředitele odboru prevence žalovaného, který spočíval podle žalobkyně v tom, že přípisem ředitele zamítl námitky žalobkyně jako kontrolované osoby proti kontrolním zjištěním obsaženým v protokolu, uvedeným pod body: 2.2.13 a), 2.2.13 b), 2.3.3 b) 2.3.3 f), 2.3.3 g), s odůvodněním, že v námitkách žalobkyně ze dne 18. 2. 2016 není k těmto bodům obsaženo odůvodnění, anebo, že kontrolní závěr kontrolního orgánu vychází z termínu periodické revize stanovené revizním technikem a kontrolovanou osobou nebylo splnění této „povinnosti“ kontrolnímu orgánu „prokázáno“. O námitkách žalobkyně byl dne 28. 4. 2016 vydán přípis náměstka, jímž byly obě shora uvedené námitky a) i b) zamítnuty.

3. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále jen „*městský soud*“) dne 1. 7. 2016 domáhala deklarace nezákonnosti zásahu spočívajícího v kontrolních zjištěních uvedených v protokolu o kontrole vydaném žalovaným dne 3. 2. 2016, pod č. j. HSAA-31-2/2016 (dále jen „*protokol*“), jakož i v dodatku k protokolu o kontrole vydaném

žalovaným dne 21. 3. 2016 pod č. j. HSAA-31-5/2016 (dále jen „*dodatek k protokolu*“), které vzešly z kontroly žalobkyně provedené žalovaným dne 22. 1. 2016.

4. Žalobkyně uvádí, že přípis náměstka neobsahoval jakékoli vypořádání jí vznesených námitek. Odůvodnění námitek, obsažené v podání žalobkyně ze dne 18. 2. 2016 a ze dne 6. 4. 2016 přitom obsahovalo vedle sumáře procesních pochybení též konkrétní hmotně-právní argumentaci. Žalovaný neuvedl, v rámci jakého jiného právního prostředku nápravy by měly být shora uvedené včasné a právně přípustné námitky žalobkyně (jako kontrolované osoby) ze strany žalovaného (jako kontrolního orgánu) vypořádány. Tento postup žalobkyně považuje za projev ústavně nepřípustné libovůle a je v rozporu též s § 2 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), ve spojení s § 28 kontrolního řádu. Žalobkyně má za to, že nezákonnost postupu, tj. zde výkonu kontroly, vede k nezákonnosti „výroku“, tj. zde kontrolních zjištění.

5. Žalobkyně se dále vyjádřila k jednotlivým kontrolním závěrům protokolu. Ve vztahu k výtce žalovaného [bod 2.3.1 Přenosné hasicí přístroje (PHP)], že z celkového počtu 33 hasicích přístrojů nenahradila 6 vyřazených hasicích přístrojů hasicími přístroji novými, žalobkyně uvedla, že každá kontrolovaná osoba může v objektech disponovat i vyšším než minimálním počtem hasebních prostředků. Vyřazení některého z nich ještě neznamená automatickou povinnost jej nahradit hasebním prostředkem jiným (novým, provozuschopným). Kontrolní závěr neuvádí, jaký je z hlediska závazného posouzení požárního nebezpečí minimální počet hasebních prostředků v objektu kontrolované osoby, a jaká musí být jejich struktura; teprve od tohoto zjištění lze dovozovat případné porušení vyhlášky o požární prevenci.

6. Žalobkyně má za to, že kontrola provedená u žalobkyně ze strany žalovaného porušila ústavní zásadu enumerativnosti státních pretenzí, vyplývající z čl. 2 odst. 3 Ústavy ČR (dále jen „*Ústava*“) a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „*Listina*“). Subjektem, který by měl tvrdit a prokazovat, jaký je minimální počet hasebních prostředků v objektu kontrolované osoby, a jaká musí být jejich struktura (hasicí přístroj, hydrant), není žalobkyně, nýbrž žalovaný jako kontrolní orgán. Žalobkyně namítla, že podle příslušné technické dokumentace, kterou přiložila k důkazu, je pro objekt Městské nemocnice následné péče dostatečný i stávající počet hasicích přístrojů, tedy i po vyřazení šesti hasicích přístrojů pro jejich expiraci.

7. Ve vztahu k vyřízení námitek ředitelem odboru prevence žalovaného dne 21. 3. 2016 žalobkyně uvedla, že není pravdou, že by námitky proti kontrolním zjištěním obsaženým v bodech 2.3.3 b) a 2.3.3 f) protokolu o kontrole nijak neodůvodnila. Má za to, že jednoznačně vymezila kontrolní zjištění, která svým podáním namítá a předložila konkrétní, podrobné a vyčerpávající odůvodnění námitek. V tomto směru odkazuje na odstavce 17. až 26 námitek ze dne 18. 2. 2016. Ostatně v přípisu ředitele je tato skutečnost, tj. že žalobkyně tyto námitky odůvodnila, výslovně zmíněna v odstavci 3. a 7. přípisu. Rozhodnutí obsažené v přípisu ředitele odboru o námitkách proto žalobkyně považuje za vnitřně rozporné a tudíž nicotné podle § 77 odst. 2 správního řádu ve spojení s § 28 kontrolního řádu.

8. Ke kontrolním zjištěním obsaženým v bodech 2.3.13 a) a 2.2.13 b) protokolu žalobkyně s odkazem na ústavní zásadu enumerativnosti státních pretenzí uvedla, že odkaz na termín periodické revize stanovené revizním technikem sám o sobě ještě neznamená nesplnění právní povinnosti kontrolovanou osobou. Revizní technik totiž není orgánem veřejné moci, ale soukromoprávním subjektem, který stanovením termínu příští kontroly

může sledovat (a často i sleduje) své individuální zájmy. Odkaz na příslušnou technickou normu sám o sobě ještě nezakládá kontrolované osobě konkrétní právní povinnosti. Technické normy totiž mají pouze doporučující charakter, není-li obecně závazným předpisem stanoveno výslovně jinak. Právní předpisy, na něž je odkazováno v přípisu ředitele, neobsahují povinnost, kterou měla údajně kontrolovaná osoba porušit; tyto právní předpisy ani neprohlašují konkrétní technickou normu za právně závaznou. Žalobkyně má za to, že, žalovaný se v rozporu s ústavním pořádkem snaží na kontrolovanou osobu *de facto* „přenést“ povinnosti, které *ex lege* kontrolovanou osobu nestíhají.

9. Ke kontrolním zjištěním obsaženým v bodech 2.3.3 g) protokolu žalobkyně v podrobnostech odkázala na svoji argumentaci uplatněnou v námitkách ze dne 18. 2. 2016. Podstatou výtky kontrolního orgánu byla provozuschopnost náhradního zdroje elektrické energie pro evakuační výtahy, který je umístěn v budově sousední nemocnice s poliklinikou, kterou vlastní a provozuje jiný majitel a provozovatel. K tomu žalobkyně uvádí, že objekt Městské nemocnice následné péče nemá vlastní síť a tedy ani vlastní elektrickou přípojku, neboť ze stavebního hlediska se jedná o jedno z křídel většího lůžkového a ambulantního zdravotnického objektu. Náhradní zdroj elektrické energie je majetkem vlastníka tohoto komplexu, který je osobou odlišnou od kontrolované osoby, a je umístěn u jeho přípojného bodu k distribuční síti. Na typ a četnost kontrol tohoto náhradního zdroje žalobkyně nemůže mít žádný vliv a nemůže jí proto stíhat povinnost prokazovat žalovanému splnění povinností v oblasti četnosti kontrol shora uvedeného zařízení. K přípisu náměstka, kterým byly „definitivně“ vyřízeny její námitky, žalobkyně podotýká, že neobsahuje samostatnou výrokovou část ve smyslu § 14 odst. 1 kontrolního řádu.

10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že podle § 26 odst. 2 písm. b) a § 31 odst. 1 písm. a) zákona o požární ochraně vykonává státní požární dozor prostřednictvím kontroly dodržování povinností stanovených předpisy o požární ochraně. Žalovaný se neztotožňuje s názorem žalobce, že jednal mimo zákonem svěřené kompetence, jednotlivé námitky považuje za řádně vyřízené, neboť v samotných námitkách kontrolované osoby proti dodatku k protokolu nebyly doloženy žádné nové skutečnosti. Žalobkyně většinu svých argumentů z námitek ze dne 18. 2. 2016 proti protokolu opakovala v námitkách ze dne 21. 3. 2016 proti dodatku k protokolu, aniž by vzala na zřetel vyřízení prvně podaných námitek přípisem ředitele. Po opětovném přezkoumání spisu dospěl žalovaný v přípisu náměstka k neměnným závěrům, které již byly řádně odůvodněny v přípisu ředitele a v dodatku k protokolu.

11. Žalovaný má za to, že postupoval v souladu s ustanovením § 2 správního řádu. Vypořádání námitek žalobkyně považuje žalovaný za řádné, u každého jednotlivého bodu pochybení bylo uvedeno, v čem zjištěné pochybení spočívá a zda námitce bylo vyhověno či nikoli. Žalovaný neshledává žalobu opodstatněnou, neboť plnil úkoly, které mu náleží ze zákona o požární ochraně postupem podle kontrolního řádu.

12. K argumentaci žalobkyně týkající se jednotlivých zjištěných pochybení žalovaný uvádí, že žalobkyně byla dostatečně s předstihem informována o požadavcích, které na ní budou v rámci kontroly přenosných hasicích přístrojů kladeny, neboť přílohou Oznámení o zahájení komplexní kontroly ze dne 4. 1. 2016 byl žalobkyni sdělen Program komplexní požární kontroly a v bodu 2.3.1 bylo uvedeno, dle jakých právních předpisů se bude

v rámci kontroly věcných prostředků požární ochrany a požárně bezpečnostního zařízení postupovat.

13. Žalovaný odkázal na § 5 odst. 1 písm. a) zákona o požární ochraně, který stanoví povinnost právnické osoby ve vztahu k zabezpečení požární techniky. Z požárně bezpečnostního řešení stavby nebo z obdobné dokumentace, která je součástí projektové dokumentace ověřené stavebním úřadem, vyplývá samotné množství, druhy a způsob vybavení prostor a zařízení právnických osob vykonávajících podnikatelskou činnost podle zvláštních předpisů věcnými prostředky požární ochrany a požárně bezpečnostními zařízeními; žalovaný odkázal též na § 2 odst. 2 vyhlášky č. 246/2001 Sb., o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru. Podle § 9 odst. 1 vyhlášky o požární prevenci se prokazuje provozuschopnost hasicího přístroje dokladem o jeho kontrole provedené podle podmínek stanovených touto vyhláškou, kontrolním štítkem a plombou spouštěcí armatury. Podle protokolu byl předložen doklad „Hasicí přístroje – Záznam o přístroji a provedených úkonech – Technická služba pro hasicí přístroje a požární vodovody“, kdy kontrolu provozuschopnosti 33 hasicích přístrojů provedl dne 14. 4. 2015 revizní technik. Dle výsledků kontroly bylo 27 hasicích přístrojů provozuschopných, ostatních 6 hasicích přístrojů bylo vyřazeno. Doklad o provozuschopnosti 6 nových hasicích přístrojů, které by nahradily vyřazené, při kontrole předložen nebyl. Nebylo přitom předloženo požárně bezpečnostní řešení stavby nebo jiný doklad, ze kterého by vyplývalo, jaký počet je pro zajištění požární bezpečnosti zapotřebí. O existenci technické dokumentace se žalobce zmínil až ve svých námitkách k protokolu, aniž by však tuto dokumentaci předložil a podepřel tak svá tvrzení. Z tohoto důvodu vycházel žalovaný z předpokladu, že počet 33 hasicích přístrojů vyplývá z požárně bezpečnostního řešení stavby nebo z § 5 vyhlášky o požární prevenci.

14. Žalovaný má za to, že postupoval v souladu se zákonem a v jeho mezích. Kontrolovaná osoba byla řádně a s dostatečným předstihem vyzvána k předložení veškeré dokumentace kontrolnímu subjektu, a to ve smyslu § 10 kontrolního řádu. Podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o požární ochraně je povinností právnické osoby obstarávat a zabezpečovat v potřebném množství a druzích požární techniku, věcné prostředky požární ochrany a požárně bezpečnostní zařízení se zřetelem na požární nebezpečí provozované činnosti a udržívat je v provozuschopném stavu. Žalovaný je podle § 26 odst. 2 zákona o požární ochraně osobou oprávněnou k výkonu státního požárního dozoru, povinnost na úseku požární ochrany ve všech prostorách má naopak podle § 2 odst. 2 zákona o požární ochraně žalobkyně. Žalovaný poukázal též na limity výkonu vlastnického práva podle čl. 11 odst. 3 Listiny. Pokud by žalobkyně doložila, že potřebný počet hasicích přístrojů je 27, žalovaný již nebude vyžadovat uvedení dalších šesti vyřazených hasicích přístrojů do provozu.

15. Žalovaný má za to, že jím provedené vyřízení námitek nelze považovat za nicotné a za nemožné vyvolat veřejnoprávní účinky; k tomu odkazuje na rozsudek NSS ze dne 13. 5. 2008, č. j. 8 Afs 78/2006-74.

16. K námitce žalobkyně týkající se stanovení termínu periodické revize revizním technikem žalovaný uvádí, že se nejedná o libovůli tohoto technika, nýbrž o prevenci a ochranu majetku a lidských životů, založené na platných právních předpisech, samotné

termíny revizí jsou uvedeny v technické normě ČSN 33 1500. K povinnosti údržby odběrných elektrických zařízení žalovaný odkazuje na § 28 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), § 6 odst. 1 písm. c) ZOPO s přihlédnutím k § 38 vyhlášky o požární prevenci, § 30 odst. 1 vyhlášky č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb.

17. Žalovaný dále uvedl důvody, proč přistoupil k zamítnutí námitky proti kontrolnímu zjištění pod bodem 2.3.3 b) – na místě bylo zjištěno, že nouzové osvětlení nevyhovuje požadavkům normy ČSN EN 1383, když z celkového počtu 119 ks svítidel nouzového osvětlení v celém areálu žalobkyně jich bylo 37 vadných. Doklad o opravě či výměně vadných svítidel či o provedení opakované zkoušky funkčnosti nouzového osvětlení předložen nebyl. Žalovaný proto trval na svém zjištění dle protokolu. K zamítnutí námitky proti kontrolnímu zjištění pod bodem 2.3.3 f) žalovaný přistoupil (s odkazem na § 2, § 5 a § 7 vyhlášky o požární prevenci) vzhledem k nepředložení dokladů o kontrole provozuschopnosti žádného ze tří evakuačních výtahů instalovaných v areálu žalobkyně ani nepředložení provozní knihy evakuačních výtahů. Ve vztahu k námitce do bodu 2.2.3 g) protokolu žalovaný uvedl, že žalobkyně byla povinna předložit doklad o kontrole provozuschopnosti využívaného náhradního zdroje ze zákona; nadto ze zřizovací listiny žalobkyně ze dne 17. 4. 2008 plyne, že žalobkyně má při hospodaření s majetkem hl. m. Prahy všechny povinnosti vlastníka, mj. též zajišťovat provádění pravidelných kontrol a revizí svěřeného majetku v souladu s obecně závaznými předpisy. Tento dokument nadto žalobkyně již v minulosti předkládala.

18. Žalobkyně zaslala k vyjádření žalovaného rozsáhlou repliku, v níž fakticky zopakovala a podrobněji vyargumentovala jednotlivé žalobní body své žaloby a setrvala na svých žalobních návrzích. S ohledem na důvody rozhodnutí o žalobě (viz níže) však zdejší soud již nepovažoval za nutné tuto argumentaci reprodukovat.

a. Řízení před Městským soudem v Praze a kasační stížnost

19. Městský soud rozsudkem ze dne 19. 2. 2018, č. j. 10 A 119/2016 – 45 žalobu v rozsahu určení nezákonnosti zásahu zamítl (výrok I.) a v rozsahu zákazu v pokračování v zákazu odmítl (výrok II.) a rozhodl o nákladech řízení (výrok III.) (dále jen „*První rozsudek*“).

20. Výrok I. o zamítnutí žaloby v rozsahu určení nezákonnosti zásahu odůvodnil městský soud tím, že kontrolní zjištění nenaplňují pojmové znaky zásahu podle ustanovení § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*s. ř. s.*“), neboť jimi nebyla žalobkyně přímo zkrácena na svých právech, přičemž toto platí nejen pro protokol o kontrole, ale i pro dodatek k protokolu o kontrole a vyřízení námitek žalobkyně ze dne 21. 3. 2016 a ze dne 28. 4. 2016.

21. Výrok II. o odmítnutí žaloby v rozsahu zákazu v pokračování v zásahu městský soud odůvodnil tím, že žalobkyně zásah do svých veřejných subjektivních práv zjevně spojovala s částí protokolu o kontrole, z níž žalobkyni vyplynula povinnost odstranit zjištěné nedostatky, jednotlivě uvedené pod body 2.3.1, 2.2.13 a), 2.2.13 b), 2.3.3 b), 2.3.3 f) a 2.3.3 g), přičemž tato část protokolu o kontrole tvořila nápravné opatření podle ustanovení § 31 odst. 1 písm. h) zákona o požární ochraně, byla tedy rozhodnutím správního orgánu

v materiálním smyslu a žalobkyně se proti ní měla bránit žalobou proti rozhodnutí správního orgánu podle ustanovení § 65 s. ř. s.

22. Žalobkyně podala proti Prvnímu rozsudku kasační stížnost, o které rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 6. 4. 2018, č. j. 4 As 57/2018 – 78 tak, že kasační stížnost proti výroku I. Prvního rozsudku zamítl (výrok I.), zrušil První rozsudek v rozsahu výroku II. a III. a v tomto rozsahu věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení (výrok II.) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti proti výroku I. Prvního rozsudku (výrok III.) (dále jen „**Kasační rozsudek**“).

23. Nejvyšší správní soud v odůvodnění Kasačního rozsudku přisvědčil městskému soudu v tom, že kontrolními zjištěními nemohla být žalobkyně nijak zkrácena na svých právech a Nejvyšší správní soud tedy neshledal pochybení ve výroku I. Prvního rozsudku, tj. v zamítnutí žaloby v rozsahu Určení nezákonnosti zásahu. Pokud jde o výrok II. Prvního rozsudku o odmítnutí žaloby v rozsahu zákazu v pokračování zásahu, Nejvyšší správní soud se ztotožnil s městským soudem v tom, že žalovaný uložil žalobkyni v protokolu o kontrole a v dodatku protokolu o kontrole povinnost přijmout nápravná opatření a že se žalobkyně měla v tomto rozsahu bránit žalobou proti rozhodnutí podle ustanovení § 65 s. ř. s. Zároveň však dodal, že městský soud nebyl s ohledem na závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015 – 160 oprávněn odmítnout žalobu v rozsahu zákazu v pokračování v zásahu bez dalšího, nýbrž byl povinen nejprve žalobkyni poskytnout lhůtu k úpravě žaloby podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s., ledaže by v posuzované věci nebyly splněny ani podmínky řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle ustanovení § 65 s. ř. s. S ohledem na to nemohl obstát ani závislý výrok III. Prvního rozsudku o nákladech řízení.

b. Řízení před Městským soudem v Praze po rozhodnutí o kasační stížnosti

24. Městský soud s ohledem na závazný právní názor Nejvyššího správního soudu vyzval žalobkyni usnesením ze dne 5. 6. 2018, č. j. 10 A 119/2016 – 70 k úpravě žaloby.

25. Žalobkyně na výzvu reagovala úpravou žaloby ze dne 13. 6. 2018 tak, že navrhla zrušení rozhodnutí náměstka ředitele pro prevenci a civilní nouzovou připravenost Hasičského záchranného sboru hl. m. Prahy ze dne 28. 4. 2016, č. j. HSAA-31-7/2016, jakož i rozhodnutí Hasičského záchranného sboru hl. m. Prahy obsažené v dodatku k protokolu o kontrole ze dne 21. 3. 2016, č. j. HSAA-31-5/2016 a v protokolu o kontrole ze dne 3. 2. 2016, č. j. HSAA-31-2/2016 v rozsahu kontrolních zjištění 2.3.1, 2.2.13 a), 2.2.13 b), 2.3.3 b), 2.3.3 f) a 2.3.3 g). K odůvodnění tohoto návrhu žalobkyně odkázala na žalobu ze dne 15. 6. 2016, repliku žalobkyně ze dne 24. 10. 2016 a odst. 4-14 kasační stížnosti ze dne 23. 2. 2018.

26. Žalobkyně takto tedy uplatnila žalobu proti dvěma rozhodnutím žalovaného: Podala sice žalobu pouze proti rozhodnutí o nápravném opatření v protokolu o kontrole ze dne 3. 2. 2016, avšak žaloba svým obsahem směřuje proti vyřízení námitek ředitele odboru prevence žalovaného ze dne 21. 3. 2016 proti kontrolním zjištěním v tomto protokolu. Dále také žalobkyně uplatnila žalobu proti vyřízení námitek ze dne 28. 4. 2016 (tj. proti vyřízení námitek vůči dalšímu rozhodnutí o nápravném opatření - v dodatku k protokolu ze dne 21. 3. 2016).

27. Žalovaný se k úpravě žaloby přes výzvu městského soudu již nevyjádřil.

II. Posouzení věci Městským soudem v Praze

28. Městský soud v Praze (dále též „*městský soud*“) napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní (dále jen „*s. ř. s.*“) přezkoumal v rozsahu žalobních bodů, přičemž podle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování správního orgánu. O věci přitom rozhodl bez nařízení jednání, neboť shledal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost /srov. ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s./, a že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, nemá dostatečnou oporu ve správním spisu /srov. ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s./.

29. Městský soud v předchozím řízení rozhodl o žalobě žalobkyně na ochranu proti nezákonnému zásahu v rozsahu určení nezákonnosti zásahu a o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti v rozsahu proti výroku I. Prvního rozsudku. Městskému soudu tedy zbývá rozhodnout o žalobě proti výše uvedeným dvěma rozhodnutím ředitele odboru prevence žalovaného (resp. náměstka ředitele pro prevenci a civilní nouzovou připravenost žalovaného) v rozsahu uvedeném v odst. 26 tohoto rozsudku. Principiální otázka, že obě žalovaná rozhodnutí jsou rozhodnutími v materiálním smyslu podle ustanovení § 65 s. ř. s. z toho důvodu, že jimi žalobkyni byla uložena nápravná opatření, byla přitom pravomocně vyřešena v předchozím řízení před městským soudem i Nejvyšším správním soudem v řízení o kasační stížnosti.

30. Městský soud v Praze se před meritorním projednáním věci v souladu se závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu proto zabýval tím, zda jsou splněny procesní podmínky pro vedení řízení a projednání žaloby proti oběma rozhodnutím. Podle ustanovení § 68 písm. a) s. ř. s. je *žaloba nepřípustná tehdy, nevyčerpali-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného*. Podle ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. *lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou*.

31. Žalobkyně v úpravě žaloby navrhla zrušení několika aktů žalovaného, výslovně však neuplatnila žádnou argumentaci ohledně vyčerpání řádných opravných prostředků, dodržení zákonné lhůty dvou měsíců k podání žaloby či určení, který akt je rozhodnutím správního orgánu I. stupně a který případně tvoří rozhodnutí o řádném opravném prostředku. Tyto skutečnosti proto posoudil městský soud vycházeje z obsahu správního a soudního spisu.

32. Žalovaný vydal dne 3. 2. 2016 protokol, který žalobkyně napadla námitkami mj. v rozsahu kontrolních zjištění 2.3.1, 2.2.13 a), 2.2.13 b), 2.3.3 b), 2.3.3 f) a 2.3.3 g). Obsahem těchto kontrolních zjištění je konstatování nedostatků, resp. porušení jednotlivých právních povinností a jim pak odpovídá i povinnost žalobkyně tyto nedostatky odstranit a podat žalovanému písemnou zprávu o jejich odstranění. V tomto rozsahu je tedy protokol o kontrole rozhodnutím (o nápravném opatření) v I. stupni.

33. Žalobkyně podala dne 18. 2. 2016 proti protokolu o kontrole námitky podle ustanovení § 13 kontrolního řádu. Ten v ustanovení § 14 odst. 1 svěřuje vyřízení námitek nadřízenému orgánu kontrolujícího (srov. „*nevyhoví-li námitkám vedoucí kontrolní skupiny nebo kontrolující ve lhůtě 7 dnů ode dne jejich doručení, vyřídí je nadřízená osoba kontrolujícího ve lhůtě 30 dnů ode dne jejich doručení tak, že jim vyhoví, částečně vyhoví, nebo je zamítne*.“). O námitkách proti protokolu poté rozhodl dne 21. 3. 2016 právě nadřízený kontrolujícího orgánu – ředitel odboru prevence - tak, že námitky zamítl, ke zjištění pod

bodem 2.3.1. jim však částečně vyhověl – žalovaný v tomto rozsahu navazujícím dodatkem k protokolu ze dne 21. 3. 2016 původní kontrolní zjištění opravil a uložil žalobkyni odpovídající opatření k nápravě. V rozsahu kontrolního zjištění 2.3.1 tedy žalovaný dodatkem k protokolu ze dne 21. 3. 2016 rozhodl znovu o opatření k nápravě a v rozsahu tohoto kontrolního zjištění byl tedy tento dodatek k protokolu taktéž rozhodnutím (o nápravném opatření) v I. stupni.

34. Žalobkyně následně proti dodatku k protokolu o kontrole ze dne 21. 3. 2016 taktéž podala námitky, o nich rozhodl náměstek ředitele pro prevenci a civilní nouzovou připravenost dne 21. 4. 2016. Podstatou obojích námitek (ze dne 18. 2. 2016 a 6. 4. 2016) byl přitom zcela zásadní nesouhlas s kontrolními zjištěními, žalobkyně se tedy uvedenými námitkami bránila proti oběma rozhodnutím v I. stupni a snažila se dosáhnout nápravy podle ní nesprávného postupu i právního názoru žalovaného. Je tedy zřejmé, že žalobkyně podala proti oběma rozhodnutím I. stupně řádný a přípustný opravný prostředek, obojí vyřízení námitek má tak podle názoru městského soudu povahu rozhodnutí o opravném prostředku. Podmínku přípustnosti žaloby podle § 68 písm. a) s. ř. s. tak žalobkyně podle názoru městského soudu vyčerpala.

35. Pokud jde o včasnost žaloby, ta byla podána u Městského soudu v Praze dne 4. 7. 2016. První rozhodnutí o vyřízení námitek bylo vydáno dne 21. 3. 2016, druhé rozhodnutí o vyřízení námitek bylo vydáno dne 28. 4. 2016 a doručeno žalobkyni dne 10. 5. 2016. Je nepochybné, že v případě druhého rozhodnutí byla žaloba podána včas v dvouměsíční lhůtě. V případě prvního rozhodnutí však byla tato žaloba podaná zjevně po dvouměsíční lhůtě podle ustanovení § 71 odst. 2 s. ř. s.

36. Městský soud nicméně vycházel z toho, že zcela zásadní právní otázka, že protokol o kontrole je rozhodnutím v materiálním smyslu, byla vyjasněna až v průběhu řízení před městským soudem o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem a v na to navazujícím řízení o kasační stížnosti před Nejvyšším správním soudem. S tímto právním názorem městského soudu byla žalobkyně seznámena sice Prvním rozsudkem městského soudu (a v navazujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 4. 2018, č. j. 4 As 57/2018 - 78), teprve však poučením o právním názoru ve výroku I. a v na to navazujícím výroku II. s výzvou k úpravě žaloby v usnesení ze dne 5. 6. 2018, č. j. 10 A 119/2016 – 70 byla žalobkyně s tímto právním názorem srozuměna na jisto. Den seznámení se s tímto právním názorem je proto podle názoru městského soudu dnem, odkdy žalobkyni plynula lhůta k podání žaloby proti rozhodnutí. Právní názor městského soudu v citovaném usnesení byl žalobkyni doručen dne 8. 6. 2018 a žaloba byla upravena dne 14. 6. 2018. Žaloba byla proto podána včas.

37. Po vyřešení stěžejních procesních otázek přistoupil městský soud k meritornímu posouzení žaloby samotné.

38. Pokud jde o obsah kontrolních zjištění, námitek proti nim a rozhodnutí o nich městský soud zjistil následující konkrétní skutečnosti.

39. Dne 3. 2. 2016 vydal žalovaný protokol o kontrole, v nichž konstatoval některá kontrolní zjištění a na základě nich uložil žalobkyni nápravná opatření – tj. povinnost odstranit zjištěné vady na úseku požární ochrany. Žalobkyně podala námitky dne 18. 2. 2016 a znovu 6. 4. 2016 (již proti „novelizovanému“ kontrolnímu zjištění 2.3.1). O námitkách žalobkyně jako o opravném prostředku proti kontrolním zjištěním rozhodl žalovaný ve dvou částech. Prvně rozhodl dne 21. 3. 2016 o námitkách proti kontrolním zjištěním pod body 2.2.3 – 2.2.12 a dále 2.2.13 a), 2.2.13 b), 2.3.1, 2.3.3 b), 2.3.3 f), 2.3.3, v druhé části rozhodl dne 28. 4. 2016 – o námitce proti samostatnému „novelizovanému“

kontrolnímu zjištění 2.3.1. a ve zbytku o znovu uplatněných námitkách proti kontrolním zjištěním 2.2.13 a), 2.2.13 b), 2.3.3 b), 2.3.3 f), 2.3.3 g).

40. Žalobkyně jednotlivé námitky rozčlenila do několika oblastí. Ke kontrolním zjištěním pod body 2.2.3 – 2.2.12 namítla, že označené podklady není potřeba odsouhlasit vždy aktuálním ředitelem. Těmto námitkám žalovaný dne 21. 3. 2016 vyhověl, ztotožnil se s právním názorem žalobkyně a dodatkem protokol o kontrole opravil.

41. Druhá linie námitek žalobkyně směřovala vůči kontrolním zjištěním: 2.2.13 a) - neprovedení platné elektrovevize, 2.2.13 b) - neprovedení revize hromosvodu, 2.3.1 – zde žalovaný shledal, že při poslední kontrole z 33 hasicích přístrojů bylo 27 provozuschopných, 6 bylo vyřazeno a ty nebyly nahrazeny provozuschopnými, 2.3.3 b) kontrola nouzového osvětlení a požárního ventilátoru – žalovaný uvedl, že při poslední zkoušce v roce 2016 bylo 37 nouzových osvětlení vadných a nebyl předložen doklad o výměně, či opravě svítidel, 2.3.3 f) nepředloženy doklady o kontrole provozuschopnosti žádného ze tří evakuačních výtahů, 2.3.3 g) nepředložen doklad o kontrole provozuschopnosti využívaného náhradního zdroje pro evakuační výtahy.

42. Pokud jde o argumentaci ke kontrolním zjištěním 2.2.13 a), 2.2.13 b), 2.3.1, 2.3.3 b), 2.3.3 f), 2.3.3 g), žalobkyně k nim v námitkách ze dne 18. 2. 2016 uvedla, že „*podstatou výtek kontrolního orgánu v těchto bodech je to, že kontrolovaná osoba sice disponuje doklady o provedení různých revizí, kontrol a prověrek (elektrovevize, revize hromosvodu, kontroly hasicích přístrojů, kontroly elektrické požární signalizace, kontroly nouzového osvětlení a požárního ventilátoru, kontroly požárních uzávěrů), ale tyto nejsou periodicky – tj. v časově na sebe „navazujících“ cyklech – opakovány.*“ Žalobkyně dále citovala některá podle jejího názoru relevantní ustanovení právních předpisů, ze kterých dovozovala, že pravidelnost aktualizace uvedených podkladů z oblasti požární ochrany není nezbytná (poukázala na §§ 12, 38 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 246/2001 Sb. o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru) a k těmto ustanovením v bodech 19. – 26. blíže rozvedla svoji argumentaci. Žalobkyně tedy zcela konkrétně a srozumitelně namítla, z jakých důvodů je toho názoru, že podklady, kterými disponuje, postačovaly k zabezpečení funkce požární ochrany.

43. Tyto námitky žalovaný v rozhodnutí (tj. ve vyřízení námitek) ze dne 21. 3. 2016 zamítl s tím, že

- k bodu 2.2.13 a) uvedl, že ve zprávě o revizi elektrického zařízení byl revizním technikem J. Š. stanoven termín následující periodické revize do 19. 8. 2014; podle žalovaného v době kontroly proto nebylo prokázáno splnění povinnosti vyplývající z § 6 odst. 1 písm. c) zákona o požární ochraně s přihlédnutím k § 38 vyhlášky o požární prevenci,
- k bodu 2.2.13 b) uvedl, že v době kontroly nebylo prokázáno splnění povinnosti vyplývající z § 6 odst. 1 písm. c) zákona o požární ochraně s přihlédnutím k § 38 vyhlášky o požární prevenci a § 30 odst. 1 vyhlášky č. 23/2008 Sb.; podle žalovaného z předložené zprávy o revizi hromosvodu vyplývá, že kontrolované zařízení bylo revidováno dle požadavků ČSN 33 1500, kde jsou stanoveny lhůty pro revize těchto zařízení,
- k bodu 2.3.3 b) uvedl, že není uvedeno, proti jakému kontrolnímu zjištění námitka směřuje a chybí u ní odůvodnění. V protokolu o kontrole není

napadáno porušení periodicity prováděných kontrol provozuschopnosti tohoto požárně bezpečnostního zařízení – nouzového osvětlení,

- k bodu 2.3.3 f) uvedl, že není uvedeno, proti jakému kontrolnímu zjištění námitka směřuje a chybí u ní odůvodnění.

44. Městský soud je toho názoru, že z obsahu rozhodnutí ze dne 21. 3. 2016 o námitkách proti 2.2.13 a) a 2.2.13 b) vyplývají pouze obecné a blanketní reakce žalovaného na námitky žalobkyně a že žalovaný nijak na vznesené námitky žalobkyně nereagoval. Jakkoli poukázal na určitou časovou prodlevu a odstup od posledních revizí, předně nestanovil a v žádném z uvedených případů ani nijak nedefinoval, odkud vůbec by měla vyplývat povinnost žalobkyně předkládat aktuální podklady k prokázání zabezpečení požární ochrany, v každém případě vůbec nestanovil, s jakým časovým odstupem jsou podklady ještě aktuální, jak často tyto revize žalobkyně má provádět, aby tak mohl v projednávané věci shledat, zda žalobkyně byla s těmito povinnostmi v prodlení. Přesné stanovení a definice těchto lhůt poté mělo význam v těch případech, kde žalovaný konstatoval porušení povinností podle poměrně blanketně definovaného ustanovení § 6 odst. 1 písm. c) zákona o požární ochraně (*srov. „Právníkové osoby a podnikající fyzické osoby provozující činnosti se zvýšeným požárním nebezpečím a s vysokým požárním nebezpečím jsou dále povinny zajišťovat údržbu, kontroly a opravy technických a technologických zařízení způsobem a ve lhůtách stanovených podmínkami požární bezpečnosti nebo výrobcem zařízení“*).

45. Pokud žalovaný žalobkyni v protokolu ze dne 3. 2. 2016 u kontrolního zjištění 2.3.3 b) vytkl, že u poslední kontroly nouzových osvětlení proběhla kontrola ve dnech 18. 1. a 20. 1. 2016 (a vycházel přitom ze zprávy periodické zkoušky Ing. R., podle níž část světél nebyla funkční), a že nebyly předloženy podklady o výměně či opravě či provozuschopnosti osvětlení, nebo u bodu 2.3.3 f), že žalobkyně nepředložila podklady o funkčnosti evakuačních výtahů, v čemž u obou případů spatřil porušení povinnosti podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o požární ochraně (tj. porušení povinnosti „*obstarávat a zabezpečovat v potřebném množství a druzích požární techniku, věcné prostředky požární ochrany a požárně bezpečnostní zařízení se zřetelem na požární nebezpečí provozované činnosti a udržovat je v provozuschopném stavu*“), nijak se nezabýval tím, zda a jaká množství těchto světél bylo skutečně „potřebné“, dále např. zda by funkčnost nouzových světél na místě bylo možno ověřit prostou zkouškou (popř. zda proběhla a s jakým výsledkem) či zda skutečně prostým nepředložením dokladů a podkladů o evakuačních výtazích byla ohrožena či porušena jejich provozuschopnost, popř. v čem jiném konkrétně byla tato povinnost porušena či ohrožena.

46. S námitkami ze dne 18. 2. 2016, které směřovaly proti těmto kontrolním zjištěním v rámci jednotně uplatněných námitek k celé skupině obdobných kontrolních zjištění, se poté žalovaný nevypořádal vůbec a blanketně je zamítl, když uvedl, že námitky se k těmto kontrolním zjištěním vůbec nevztahují. Městský soud je přitom toho názoru, že i k těmto kontrolním zjištěním bylo možno námitky žalobkyně ze dne 18. 2. 2016 vztáhnout, neboť jejich podstatou byla konkrétní obrana, že žalobkyně podklady disponovala, avšak nebyla povinna je pravidelně aktualizovat.

47. Městský soud tedy shledal, že žalovaný závěry o porušení uvedených zákonných povinností podle § 5 odst. 1 písm. a) a § 6 odst. 1 písm. c) zákona o požární ochraně, nepodložil dostatečnými skutkovými zjištěními, ze kterých by bylo možno učinit spolehlivý závěr o jednání žalobkyně. V tom tedy žalované rozhodnutí ředitele odboru

prevence ze dne 21. 3. 2016, sp. zn. HSAA-31-4/2016 trpí vadou podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Pokud se žalovaný nevypořádal s námitkami vůči kontrolním zjištěním 2.3.3 b) a 2.3.3 f), zatížil tím tuto část rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

48. Žalobkyně dále ke kontrolnímu zjištění pod bodem 2.3.3 g) dne 18. 2. 2016 namítla, že nebyla povinná udržovat v provozuschopnosti náhradní dieselový agregát pro evakuační výtahy – zdůraznila, že se jedná o vedlejší budovu polikliniky, kterou provozuje jiný provozovatel. Objekt Městské nemocnice následné péče je ze stavebního hlediska jedním z křídel lůžkového a ambulantního objektu. Nemá vlastní síť, nemá vlastní elektrickou přípojku a ani smlouvu s dodavatelem elektrické energie. Pozemek pod tímto křídlem není majetkem nemocnice, ale vlastníkem tohoto komplexu. Žalobkyně namítla, že náhradní zdroj elektrické energie je majetkem vlastníka tohoto komplexu, který je osobou odlišnou od kontrolované osoby, je umístěn u jeho přípojného bodu k distribuční síti, v případě výpadku elektrické energie tento zdroj zásobuje i rozvodnou větev do křídla, ve kterém poskytuje zdravotní služby i nemocnice žalobkyně.

49. Tuto námitku zamítl žalovaný taktéž rozhodnutím ze dne 21. 3. 2016 pro nedůvodnost. Žalovaný uvedl, že nerozporuje typ a četnost provádění kontrol dieselagregátu. Poukázal na to, že kontrolovaná osoba má povinnost dle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o požární ochraně obstarávat a zabezpečovat v potřebném množství a druzích požární techniku, věcné prostředky požární ochrany a požárně bezpečnostní zařízení se zřetelem na požární nebezpečí provozované činnosti a udržovat je v provozuschopném stavu - v návaznosti na § 7 vyhlášky o požární prevenci, jelikož se jedná o požárně bezpečnostní zařízení dle § 2 odst. 4 písm. g) vyhlášky o požární prevenci.

50. V uvedeném vypořádání žalovaný vůbec nereagoval na stěžejní námitku žalobkyně, podle níž se na ni povinnost obstarávat toto zařízení vůbec nevztahuje. Žalovaný pouze konstatoval, že žalobkyni svědčí obecná povinnost podle ustanovení § 5 odst. 1 zákona o požární ochraně, avšak nevyložil důvody, pro které by měla svědčit žalobkyni i v situaci, kdy poukázala na své užívací právo k budově a kdy tvrdila, že vlastníkem dieselagregátu je odlišná osoba. Argument, že žalobkyně měla mít podle zřizovací listiny postavení vlastníka objektu, navíc žalovaný vznesl až ve vyjádření k žalobě v rámci řízení před městským soudem. V této části je proto rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

51. V námitce ze dne 18. 2. 2016 ke kontrolnímu zjištění 2.3.1 žalobkyně nesouhlasila se závěrem žalovaného, že by měla nahradit 6 vyřazených hasicích přístrojů. Uvedla, že může disponovat i jiným než minimálním počtem hasicích přístrojů a že pokud vyřadí některý z nich, neznamená to automatickou povinnost jej nahradit novým, provozuschopným hasebními prostředkem. Důležité podle žalobkyně bylo to, že dodržela povinnost mít v objektu k dispozici takový počet provozuschopných hasebních prostředků, které jsou stanoveny v závazném posouzení požárního nebezpečí objektu. Žalobkyně poukázala na to, že kontrolní závěr neuvádí, jaký měl být minimální počet hasebních prostředků a jaká měla být jejich struktura (hasicí přístroj, hydrant). Bez tohoto zjištění podle žalobkyně nelze dovozovat, zda se nenahrazením šesti vyřazených hasicích přístrojů kontrolovaná osoba dopustila porušení vyhlášky o požární prevenci. Žalobkyně byla i toho názoru, že pro objekt Městské nemocnice následné péče byl dostatečný i stávající počet hasicích přístrojů i po vyřazení 6 hasicích expirovaných přístrojů.

52. Žalovaný k tomuto bodu v rozhodnutí ze dne 21. 3. 2016 (a v na to navazujícím dodatku k protokolu) změnil kontrolní zjištění 2.3.1 na nově formulované kontrolní

zjištění doplněné o to, že mu žalobkyně nepředložila požárně bezpečnostní řešení stavby nebo jiný doklad, který by stanovoval minimální počet hasicích přístrojů v kontrolovaných prostorách. Uvedl, že v době kontroly nebyly předloženy ze strany žalobkyně podklady, aby mohl posoudit, zda 27 provozuschopných hasicích přístrojů je dostatečných a tím došlo k porušení § 5 odst. 1 písm. a) zákona o požární ochraně s přihlédnutím k § 2 odst. 1 vyhlášky o požární prevenci. V závěru dodatku žalovaný uložil žalobkyni podat písemnou zprávu o odstranění nedostatků ve lhůtě do 8. 4. 2016 a poučil žalobkyni o možnosti podat námitky.

53. Žalobkyně podala dne 6. 4. 2016 námitky, kde napadla již „novelizované“ kontrolní zjištění 2.3.1 Na úvodní straně námitek proti dodatku o protokolu ke kontrole žalobkyně uvedla, že se jedná o „[n]ámitky kontrolované osoby proti dodatku k protokolu o kontrole [...]“, které „[n]a základě ustanovení § 13 [Kontrolního řádu] podává Městská nemocnice následné péče [...] proti všem pro kontrolovanou osobu negativním kontrolním zjištěním - tedy kontrolnímu zjištění: 2.3.1. Přenosné hasicí přístroje [...]“. Žalobkyně svoji námitku oproti argumentaci, kterou uvedla již dne 21. 3. 2016 doodůvodnila v podstatě tím, že povinnost tvrdit a prokazovat to, jaký je minimální počet hasicích přístrojů není kontrolovaná osoba, ale kontrolní orgán. Žalobkyně tvrdí, že podle příslušné technické dokumentace k budově nemocnice je dostatečný stávající počet hasicích přístrojů.

54. Žalobkyně současně znovu podala námitky o kontrolním zjištění pod body 2.2.13 a), 2.2.13 b), 2.3.3 b), 2.3.3 f), 2.3.3 g) s tím, že

- k bodům 2.3.3 b) a f) v bodech 21 – 28. detailněji namítla, že bylo zřejmé, jaké námitky a k jakým kontrolním zjištěním směřovala a jaké bylo jejich odůvodnění,
- k bodům 2.2.13 a), 2.2.13 b) namítla, že povinnost tvrdit a prokazovat nesplnění právních povinností měl kontrolní orgán, v bodech 29-34 to blíže rozvedla,
- k bodu 2.3.3 g) znovu žalobkyně poukázala na argumentaci vznesenou již v námitkách ze dne 18. 2. 2016, tj. že není vlastníkem budovy, nemá elektrickou přípojku, že náhradní zdroj energie je majetkem vlastníka komplexu odlišným od vlastníka objektu

55. Tyto námitky proti Dodatku k protokolu vyřídil náměstek ředitele odboru prevence dne 28. 4. 2016 stroze tak, že uvedl, že ke kontrolním zjištěním uvedeným v dodatku k protokolu č. j. HSAA-31-5/2016 zastává neměnný právní názor tak, jak je uvedeno nejen v tomto dodatku, ale především ve vyřízení námitek proti kontrolním zjištěním č. j. HSAA-31-4/2016.

56. Tímto vyřízením žalovaný podle názoru městského soudu však vůbec nevyřídil námitky, které žalobkyně vůči dodatkem novelizovanému kontrolnímu zjištění 2.3.1 uplatnila a zůstalo tak nezodpovězeno, kolik hasicích přístrojů mělo vlastně být v nemocnici k dispozici a z čeho tato povinnost vyplývá. Jestliže podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o požární ochraně platí blanketní povinnost „obstarávat a zabezpečovat v potřebném množství a druzích požární techniku, věcné prostředky požární ochrany a požárně bezpečnostní zařízení se zřetelem na požární nebezpečí provozované činnosti a udržívat je v provozuschopném stavu“ a žalovaný konstatuje porušení této povinnosti, opět platí, že musí být jednoznačně stanoven počet potřebných přístrojů a pokud tuto povinnost kontroluje žalovaný, musí předně on sám vědět, kolik správně má být onen potřebný počet přístrojů. Tato otázka ve správním řízení nebyla objasněna a závěr o porušení této povinnosti nemá dostatečná skutková zjištění. V tom tedy žalované rozhodnutí náměstka ředitele pro

prevenci a civilní nouzovou připravenost žalovaného ze dne 28. 4. 2016, sp. zn. HSAA-31-7/2016 trpí vadou podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

57. O námitkách, které žalobkyně v rámci námitek Dodatkového protokolu uplatnila znovu s argumentací reagující na vyřízení námitek ze dne 21. 3. 2016, je jen zřejmé, že je žalovaný neshledal důvodnými. Není však zřejmé, zda tyto námitky žalovaný vůbec shledal přípustnými (přestože je žalobkyně uplatnila opakovaně) a na svých dřívějších závěrech setrval nebo se těmito námitkami nezabýval vůbec z důvodu, že je vypořádal už Prvním rozhodnutím ze dne 21. 3. 2016. V této části je proto rozhodnutí náměstka ředitele pro prevenci a civilní nouzovou připravenost žalovaného ze dne 28. 4. 2016, sp. zn. HSAA-31-7/2016 nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s..

III. Závěr a náklady řízení

58. Městský soud uvedené shrnuje, že obě napadená rozhodnutí žalovaného trpí zásadními vadami. V rozhodnutí ze dne 21. 3. 2016 v tom rozsahu, v jakém žalovaný vypořádal námitky ze dne 18. 2. 2016 ke kontrolním zjištěním, absentují podle názoru městského soudu rozhodná skutková zjištění k závěrům žalovaného o porušení citovaných ustanovení zákona o požární ochraně. Ve vztahu ke kontrolnímu zjištění 2.3.3 b), 2.3.3 f) a 2.3.3 g) je toto rozhodnutí navíc nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů. Městský soud v Praze proto rozhodnutí ze dne 21. 3. 2016 v rozsahu vymezeném ve výroku I. tohoto rozsudku zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. V rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 4. 2016 absentují podle názoru městského soudu taktéž rozhodná skutková zjištění k závěru žalovaného o porušení citovaných ustanovení zákona o požární ochraně a taktéž toto rozhodnutí shledal městský soud nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost; rozhodnutí proto zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.

59. Městský soud v Praze tedy shledal žalobu důvodnou, žalovaná rozhodnutí zrušil a věc podle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. žalovanému vrátil k dalšímu řízení. V něm je žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku – žalovaný k vypořádání námitek, které žalobkyně uplatnila vůči kontrolním zjištěním, především shromáždí podklady, na základě kterých posoudí, zda kontrolní zjištění znamenala porušení vytýkaných povinností podle zákona o požární ochraně. Žalovaný se současně vypořádá i s námitkami, v nichž žalobkyně argumentovala, že některé povinnosti porušit nemohla, neboť se na ni ani nevztahovaly (to platí zejména ve vztahu ke kontrolnímu zjištění 2.33 g) protokolu o kontrole.

60. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla v řízení o žalobě procesně úspěšná, náleží jí tedy náhrada nákladů řízení. Ty činí soudní poplatek za žalobu ve výši **2.000 Kč**. Městský soud dále přiznal žalobkyni náklady řízení spočívající v odměně zástupce za poskytnuté úkony právní služby. Celkově přiznal odměnu za 4 úkony právní služby ve výši **3.100 Kč** (srov. ustanovení § 7 ve spojení s ustanovením § 9 odst. 4 písm. c) vyhlášky č. 177/1996 Sb. advokátní tarif). Konkrétně se jedná o úkon - příprava a převzetí zastoupení (podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu) a dále o 3 úkony podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu - sepsí žaloby, repliky k vyjádření žalovaného a úprava žaloby k výzvě soudu. Ke každému úkonu náleží paušální náhrada nákladů ve výši 300 Kč za každý úkon právní služby. Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku této daně (tj. **2.856 Kč**). Celkově tedy Městský soud v Praze žalobci na náhradě nákladů o žalobě přiznal částku ve výši **18.456 Kč** (2.000 Kč + 4 x 3.400 Kč + 2.856 Kč) a k výplatě částky rukám zástupce žalobce stanovil přiměřenou lhůtu.

61. Vzhledem k tomu, že městský soud rozhodoval ve věci po zrušení Prvního rozsudku Nejvyšším správním soudem, rozhodl i o nákladech řízení o kasační stížnosti (§110 odst. 3 s. ř. s.). Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti je odůvodněn podle ustanovení § 60 odst. 1 věty poslední s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalobkyně měla v řízení plný úspěch, avšak v řízení o kasační stížnosti úspěch jen ve výši ½, neboť Nejvyšší správní soud kasační stížnost do výroku I. rozsudku Městského soudu ze dne 19. 2. 2018, č. j. 10 A 119/2016 – 45 zamítl a výrok II. tohoto rozsudku ke kasační stížnosti žalobkyně zrušil. V případě plného úspěchu v řízení o kasační stížnosti před Nejvyšším správním soudem by žalobkyni náležela náhrada nákladů řízení ve výši celkem **9.114 Kč**. Tato částka se skládá ze soudního poplatku ve výši **5.000 Kč** za podání kasační stížnosti, (ii) náhrady za odměnu právního zástupce za 1 úkon právní služby (podání kasační stížnosti) podle ustanovení § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů ve výši 3.100 Kč, (iii) náhrady hotových výdajů právního zástupce za 1 úkon právní služby ve výši 300 Kč, a (iv) protože právní zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (ustanovení § 57 odst. 2 s. ř. s.), ve výši 21 % - **714 Kč**. Vzhledem k tomu, že žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nad rámec běžné úřední činnosti ani nevznikly, náhradu nákladů mu městský soud nepřiznal. Náhrada nákladů žalobkyně v řízení o kasační stížnosti proto činí ½ z 9.114 Kč, tedy **4.557 Kč**. K výplatě částky této náhrady nákladů k rukám zástupce žalobce poté městský soud stanovil přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 15. července 2019

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje:
N.